

ΔΥΝΑΤΟΙ ΛΥΤΕΣ - ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ - ΑΛΥΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Οι σύγχρονες προσπάθειες επίλυσης των προβλημάτων στα οποία εμπλέκεται ο ανθρώπινος παράγοντας σε πρωτεύοντα ή σε δευτερεύοντα ρόλο, σε ένα μεγάλο ποσοστό **αδυνατούν να οδηγήσουν** σε λύσεις που θα τερμάτιζαν ή θα μείωναν δραστικά, τις πιθανότητες επανάληψης ή διόγκωσής των. Αν και **θα αναμενόταν από τις** πιο σύγχρονες **μεθοδολογίες επίλυσης να οδηγούν** αργά ή γρήγορα, **σε συνθέσεις ουσιαστικών λύσεων** αφού περιλαμβάνουν συνήθως, μια υπεράνάλυση όλων των παραμέτρων του προς εξέταση προβλήματος, **αυτό δεν συμβαίνει**. Αντιθέτως, στις περισσότερες των περιπτώσεων, **αναδεικνύονται λύσεις** που προσπαθούν να διορθώσουν ή να κατευνάσουν κάποιες ενοχλητικές εξάρσεις **του αντιμετωπιζόμενου προβλήματος, χωρίς να το επιλύουν ουσιαστικά**.

Είναι κατανοητό ότι, **πολλές από τις προσπάθειες επίλυσης δεν τελεσφορούν λόγω του δυσεπίλυτου των προβλημάτων, της πολυπλοκότητάς τους και της ελλιπούς γνώσης ή αδυναμίας ανίχνευσης των παραμέτρων και μεταβλητών τους**. Ακόμα όμως, και σ' αυτές τις περιπτώσεις **υπάρχουν πρακτικές σταδιακής, μερικής ή και ολικής επίλυσης** που αν εφαρμόζονταν θα άνοιγαν τον δρόμο, για πιο αποτελεσματικές προσεγγίσεις λύσεων. **Δυστυχώς, όχι μόνο στα δυσεπίλυτα, αλλά και στα πιο απλά προβλήματα παρατηρείται η επικράτηση** όλο και περισσότερο, **της πρακτικής που οδηγεί συνειδητά σε επιφανειακές ή φαινομενικές λύσεις**. **Λύσεις δηλαδή που δεν ταυτίζονται με τις λύσεις ή τις προσεγγίσεις λύσεων των αυθεντικών πρακτικών επίλυσης προβλημάτων**.

Η παρατήρηση και η ανάδειξη της περιγραφόμενης κατάστασης δεν αποτελεί μια αρνητική ή αντιδραστική κριτική του αγώνα του ανθρώπου ατομικά και συλλογικά, να αντιμετωπίσει και να διαχειριστεί τις προκλήσεις του επίγειου βίου του. Πρόκειται για **μια πτυχή της πραγματικότητας** που ζούμε, η οποία λόγω της φύσης της και του περιεχομένου της, **παραμένει στη σκιά**. Σε αντίθεση με άλλες **πτυχές της πραγματικότητας που σχετίζονται με την επιφανειακή – φαινομενική αντιμετώπιση προβλημάτων**, που όχι μόνο δεν βρίσκονται στη σκιά, αλλά σε περίοπτη θέση καθώς **προβάλλονται επιμελώς**.

Αν θέλαμε να αποδώσουμε παραστατικά, την αναφερόμενη κατάσταση θα έμοιαζε με **ένα σπίτι που έχει ρωγμές και ο εμπειρογνώμονας που κλήθηκε να εκτιμήσει την καταλληλότητα προς κατοίκηση, υπέδειξε μια σειρά από επισκευαστικές παρεμβάσεις με τελευταία ως εργασία, το βάψιμο**. Ο ιδιοκτήτης όμως, **επιλέγει ως λύση μόνο το επιφανειακό βάψιμο**, κομπάζοντας μάλιστα, ότι έλυσε το πρόβλημα και προβάλλοντας το πόσο ωραίο έγινε το σπίτι, ενώ στην ουσία το πρόβλημα παραμένει και δύναται να επιδεινωθεί. Ο συνήθης συλλογισμός έχει ως εξής: **Ξέρω το πρόβλημα, ξέρω ότι υπάρχουν ή μπορούν να βρεθούν ουσιαστικές λύσεις, αλλά επειδή δεν θέλω να τις εφαρμόσω, επιλέγω να ζω με το πρόβλημα**, και για να μην χαλάσω την εικόνα μου, **επιλέγω, εφαρμόζω και προβάλω μια προσχηματική λύση**.

Ως επί τω πλείστον, **η κύρια αιτία αποφυγής των ουσιαστικών λύσεων δεν είναι άλλη από το συμφέρον του ενός ή των λίγων**, ειδικά όταν σχετίζεται με το κέρδος και την εξουσία. Όταν δηλαδή, **το πρόβλημα αποφέρει κέρδος ή συντηρεί την εξουσία του ενός ή των λίγων**, δεν συμφέρει να επιλυθεί και γι' αυτό επιλέγεται, -για τα μάτια του κόσμου- μια επιφανειακή ή φαινομενική λύση η οποία και προβάλλεται ως θέσφατο. **Δια αυτής της πρακτικής έχουν “επιλυθεί” και επιλύονται εικονικά, πλείστα προβλήματα με πνεύμα καθωσπρεπισμού**. Και για το λόγο αυτό **η σύγχρονη πολιτική ορθότητα** συνεπικουρούμενη από την κουλτούρα της εικόνας, **προβάλλει ως κανονικότητα τη συνύπαρξη των άλυτων προβλημάτων με τις κατ' ευφημισμό λύσεις τους**.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα του οξύμωρου σχήματος συνύπαρξης προβλημάτων και λύσεων, αποτελούν: η **κλιματική αλλαγή - μόλυνση του περιβάλλοντος**, που **συνυπάρχει με λύσεις - δράσεις για την προστασία του περιβάλλοντος**. Η **κούρσα των εξοπλισμών και οι πόλεμοι**, που **συνυπάρχουν με λύσεις - δράσεις για την ασφάλεια και την ειρήνη**. Ομοίως, η **διασκέδαση με τα τυχερά παιχνίδια** και οι οικονομικές-ηθικές-ψυχολογικές- κοινωνικές επιπτώσεις τους **συνυπάρχουν με λύσεις - δράσεις ενημέρωσης** για τους κινδύνους που ενέχει αυτός ο τρόπος διασκέδασης.

Σε κάθε περίπτωση, η μη επίλυση ή ο μη δραστικός περιορισμός των επιπτώσεων των **αναφερόμενων παραδειγμάτων**, αλλά και τόσων άλλων προβλημάτων, **αποτελεί κατά ένα μεγάλο ποσοστό, επιλογή των κέντρων λήψης αποφάσεων και όχι αδυναμία των λυτών. Θεωρητικά, οι σύγχρονοι δρώντες** είτε ως μεμονωμένα άτομα, είτε ως ανθρώπινες κοινότητες, είτε ως ανθρωπότητα, **ανήκουν στην κατηγορία των δυνατών λυτών** καθώς έχουν περισσότερες γνώσεις, μέσα και ικανότητες για την επίλυση προβλημάτων. Εντούτοις, **η πραγματικότητα αποδεικνύει το αντίθετο**, αφού και οι λύσεις είναι αδύναμες και τα προβλήματα άλυτα.

Αυτή η κατάσταση συνύπαρξης πολλαπλασιάζει τα μέτωπα και αναγκάζει τους εμπλεκόμενους να αναλώνονται όχι μόνο στην **αντιμετώπιση των προβλημάτων**, αλλά και στην **υλοποίηση των λύσεων** τους που δεν τα επιλύουν ούτε τα περιορίζουν. Υπό αυτές τις συνθήκες είναι φυσικό **η πλειονότητά τους να καταπονείται σωματικά, ψυχικά και πνευματικά και να εξαντλείται ταχύτερα** από την πολλαπλή προσπάθεια, αλλά και από την αναποτελεσματικότητα των ενεργειών τους.

Αναμφίβολα, **οι σύγχρονοι δρώντες** επίλυσης προβλημάτων **δεν είναι άμοιροι ευθυνών**, αφού **παρασύρονται σε δυστοπικά τέλματα**, από ανθρώπους ή ομάδες-σύνολα που διάγουν υπό συμφεροντολογική τύφλωση και αφροσύνη. Και **το χειρότερο δεν είναι** η παράσυρση των πολλών από τους λίγους, αλλά **η αδυναμία των πολλών είτε να αναγνωρίσουν την εν λόγω κατάσταση είτε να αντιδράσουν**, αν και την έχουν αναγνωρίσει. Πρόκειται για μια σαφής απόδειξη, ότι οι σύγχρονοι δρώντες **υστερούν και στη δυνατότητα να αντιλαμβάνονται την πραγματικότητα**, αλλά και στη βούληση να την αλλάξουν, όταν είναι επιζήμια.

Βέβαια, η ολιγωρία των πολλών ως προς την αντιμετώπιση της πραγματικότητας, δεν έχει προκύψει τυχαία, καθώς **τρέφεται από την πρακτική των επιφανειακών – φαινομενικών λύσεων**, η οποία την ευνοεί και ευνοείται από αυτήν. Ειδικότερα, όταν **οι επιφανειακές – φαινομενικές λύσεις** επικρατούν, **αγγίζουν όλες τις κατηγορίες των δρώντων που αν και ζουν σε έναν κυκεώνα προβλημάτων και λύσεων, αποδέχονται την εν λόγω κατάσταση ως κανονικότητα**. Αντίστροφα δε, όταν οι δρώντες **θεωρούν ως φυσιολογική την κατάσταση της συνύπαρξης προβλημάτων και λύσεων**, **θα προτιμήσουν την πρακτική των επιφανειακών – φαινομενικών λύσεων** που δεν θα διαταράξει την κανονικότητά τους.

Τα σύγχρονα θεμελιώδη συστήματα είτε συνειδητά είτε ακούσια, **δεν ενοχλούνται ούτε επιζητούν την αλλαγή της λανθασμένης συμπεριφοράς των δρώντων**. Ως εκ' τούτου **δεν αναμένεται να υποστηρίξουν ή να προωθήσουν κάποια προσπάθεια διόρθωσης**. Οπότε η διόρθωση και η επιδίωξη των ουσιαστικών λύσεων **εξαρτάται από τους ίδιους τους δρώντες**, εφόσον **αναμορφωθούν πνευματικά**. Μια αναμόρφωση που είναι εφικτή **δια του μπολιάσματος με τις αυθεντικές αξίες της αλήθειας, του κάλλους και του αγαθού που ευδοκιμούν στον κήπο της ολιστικής παιδείας**.

Η αλήθεια επιβάλλει την εφαρμογή καθαρών, άδολων και στοχευμένων τρόπων επίλυσης των προβλημάτων. Το κάλλος σμιλεύει τις προσπάθειες επίλυσης προσδίδοντάς τους την αναγκαία ωραιότητα. Τέλος, το αγαθό εξασφαλίζει την εξυπηρέτηση του κοινού καλού τόσο από τις ενέργειες επίλυσης όσο και από τα αποτελέσματά τους.

**Μόνο δια του ολιστικού παιδευτικού μπολιάσματος οι δρώντες καθίστα-
νται ικανοί λύτες των άλυτων προβλημάτων, οδηγούμενοι πλέον σε ουσιαστικές
και όχι προσχηματικές λύσεις.**

11 Σεπτεμβρίου 2026
Στέλιος Κάλφας